

Regimul juridic al bunurilor rămase în patrimoniul debitoarei, după închiderea procedurii insolvenței și radierea societății

Una dintre problemele cu care practica judiciară se confruntă în prezent și care nu are o reglementare normativă clară, o reprezintă situația juridică a bunurilor rămase în patrimoniul debitoarei după închiderea procedurii insolvenței și radierea societății.

Identificarea, ulterior închiderii procedurii insolvenței și radierii societății debitoare, a unor bunuri aflate în proprietatea debitoarei, în condițiile în care societatea nu mai există, nemaivând personalitate juridică și capacitate de folosință pentru a-și putea exercita drepturile asupra bunurilor sale, naște întrebarea firească cui aparțin aceste bunuri? De asemenea se pune problema dacă bunurile pot fi revendicate de către asociați, în ce condiții și prin ce procedură?

Pentru a clarifica toate aceste aspecte, este necesar să observăm în primul rând faptul că societatea în patrimoniul căreia au fost identificate bunurile a urmat o procedură de insolvență, fiind radiată după închiderea acesteia, iar în al doilea rând că procedura insolvenței a instituit prin dispozițiile Legii 85/2014 reguli speciale cu privire la bunurile aflate în patrimoniul debitoarei, bunurile fiind aservite ab inițio îndeplinirii scopului procedurii, respectiv achitării masei credale.

Cu toate acestea, din moment ce societatea nu mai există, rămâne întrebarea „mai poate ea dispune de bunurile sale”, sau bunurile revin de drept asociaților, intrând prin aceasta în circuitul civil și putând fi ulterior înstrăinate?

Una dintre opiniile conturate în materia transmiterii în patrimoniul asociaților a bunurilor identificate ulterior închiderii procedurii insolvenței și radierii societății debitoare, este aceea a solicitării lor pe calea acțiunii în constatare, acțiune dedusă judecății pe calea dreptului comun.

Astfel, au fost înregistrate pe rolul instanțelor de judecată acțiuni în constatare, fie în procedură contencioasă, fie în procedură necontencioasă, prin care asociații în calitate de reclamânți, au solicitat constatarea transmiterii de drept a proprietății asupra bunurilor, prin simpla radiere a societății debitoare.

Temeiul de drept invocat de către reclamânții asociați îl reprezintă dispozițiile art 237 din Legea 31/1990, conform cărora bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice radiate din registrul comerțului le revin asociaților.

În cazul în care s-a apelat la acțiunea în constatare ca procedură necontencioasă, au fost invocate în plus dispozițiile art 527 Cod Procedură Civilă.

Din verificările efectuate asupra hotărârilor judecătorești pronunțate de către instanțele de drept comun, se reține existența unei practici neunitare cu privire la posibilitatea formulării pe calea acțiunii în constatare a cererii privind transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor debitoarei în patrimoniul asociaților.

În lipsa unei aprofundări a dispozițiilor legale incidente, am fi tentați la o primă vedere, să girăm această opinie, considerând că, atâta vreme cât societatea debitoare a fost radiată, nemaexistând, în mod firesc bunurile ce i-au aparținut revin de drept asociaților, aceștia putând solicita transmiterea dreptului de proprietate pe calea acțiunii în constatare, debitoarea nemaavând capacitate de folosință pentru a putea sta în judecată conform dispozițiilor art 56 Cod Procedură Civilă.

De asemenea, în ce privește temeiul juridic al acțiunii în constatare de drept comun, singurele dispoziții reglementate în materia transmiterii dreptului de proprietate asupra bunurilor identificate ulterior radierii debitoarei din registrul comerțului, sunt cele cuprinse în art 237 din Legea 31/1990.

Opinia majoritară adoptată la nivelul practicii judiciare, opinie la care achiesăm, este aceea a inadmisibilității acțiunii în constatare în materia transmiterii dreptului de proprietate către asociați cu privire la bunurile identificate în patrimoniul debitoarei ulterior închiderii procedurii insolvenței și radierii societății.

Opinăm că, provenind dintr-o procedură de insolvență, bunurile societății debitoare nu pot fi transmise în patrimoniul asociaților pe calea unei proceduri de drept comun, contencioasă sau necontencioasă, fiind necesară o verificare obligatorie a condițiilor în care procedura de insolvență a fost închisă și a situației acoperirii pasivului debitoarei, verificare ce nu poate fi făcută de către judecătorul de drept comun, acesta neavând competență pentru a dispune cu privire la bunurile ce aparțin încă unei societăți ce a urmat procedura instituită prin Legea 85/2014.

În plus, pentru trecerea în patrimoniul asociaților a bunurilor debitoarei ce a urmat procedura insolvenței, pe calea acțiunii în constatare de drept comun, nu există temei juridic, dispozițiile art 237 din Legea 31/1990 nefiind aplicabile.

În acest sens, reținem că potrivit art **237 alin 13 din legea 31/1990 "Bunurile rămase din patrimoniul persoanei juridice radiate din registrul comerțului, în condițiile alin. (8)—(10), le revin acționarilor/asociaților".**

Alineatele 8)-10) au următorul conținut **"8) Dacă în termen de 3 luni de la data rămânerii definitivă a hotărârii de dizolvare nu s-a formulat nicio cerere de numire a lichidatorului potrivit prevederilor alin. (6), Oficiul Național al Registrului Comerțului sau orice persoană interesată poate solicita tribunalului radierea societății din registrul comerțului.9) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să formuleze acțiuni de radiere, potrivit prevederilor alin. (8), se afișează pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului sau pe portalul de servicii on-line al acestuia cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte și se transmite Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală.10) Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat radierea se comunică societății, oficiului registrului comerțului pentru radierea societății din registrul comerțului, Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — administrația județeană a finanțelor publice/administrația finanțelor publice a sectorului și se publică, cu titlu gratuit, pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului sau pe portalul de servicii on-line al acestuia. În cazul mai multor hotărâri judecătorești de radiere, publicitatea se va putea efectua în forma unui tabel cuprinzând: numărul de ordine în registrul comerțului, codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul societății dizolvate, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare".**

Din textul art 237 alin 13 reiese cu claritate, că beneficiari ai redobândirii bunurilor rămase în patrimoniul persoanei juridice radiate din registrul comerțului, nu pot fi decât asociații/acționarii unei societăți care a fost dizolvată, și ulterior radiată, în condițiile Legii 31/1990.

În situația în care societatea a fost radiată ca urmare a procedurii instituite de Legea 85/2014, dispozițiile art 237 din Legea 31/1990 nu sunt ca atare incidente.

Mai mult, prin apelarea la acțiunea în constatare de drept comun, petenți asociați pot eluda prevederile Legii 85/2014, tinzând la dobândirea bunurilor în patrimoniul propriu, deși creanțele înscrise la masa credală a debitoarei nu au fost achitate în întregime.

Astfel, invocându-și propria culpă procesuală, având în vedere dispozițiile art 28 alin 1 din Legea 85/2014, potrivit cărora debitoarea prin asociații săi are obligația de a declara în procedura insolvenței toate bunurile aparținând societății debitoare, asociații constatând neidentificarea bunurilor în procedură de către lichidatorul judiciar, urmăresc dobândirea unor bunuri în fraudă intereselor creditorilor înscrși la masa credală.

De altfel, instanțele de drept comun investite cu soluționarea acțiunilor în constatare, dispunând respingerea acestora, au sancționat culpa procesuală reținând că asociații urmăresc readucerea în patrimoniu a unor bunuri care dacă ar fi fost identificate și aduse la masa credală ar fi fost valorificate în vederea reparării echitabile și juste a prejudiciilor suferite de creditorii prin intrarea debitoare sub incidența insolvenței.

Ca atare, în condițiile expuse, bunurile aparținând unei societăți debitoare ce a urmat procedura insolvenței nu pot trece, ulterior radierii societății, în patrimoniul asociaților, pe calea acțiunii în constatare reglementată de art 35 Cod Procedură Civilă rap la art 237 alin 13 din Legea 31/1990.

Constatând inaplicabile dispozițiile legale menționate, urmează să stabilim însă care este calea legală pentru a reglementa situația bunurilor identificate în patrimoniul debitoarei ulterior închiderii procedurii insolvenței și radierii societății.

În acest sens reținem că, modalitatea transmiterii bunurilor debitoarei în patrimoniul asociaților, este reglementată prin dispozițiile Legii 85/2014, fiind stabilită în cuprinsul art 176 din acest act normativ, atât în ce privește momentul anterior închiderii procedurii cât și în ce privește momentul ulterior închiderii procedurii și radierii societății debitoare.

Conform prevederilor art 342 alin 1 din Legea insolvenței, aceasta se completează cu prevederile de drept comun, în măsura în care nu contravin legii insolvenței.

Conform dispozițiilor art **176 din Legea 85/2014** "*Dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii falimentului și de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat: a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului judiciar făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în coproprietatea asociaților/acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social; b) în toate celelalte cazuri, procedura se închide numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuirii urmând a fi depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz; c) **dacă după acoperirea tuturor creanțelor, închiderea procedurii și radierea debitorului din registrele în care acesta a fost înmatriculat, au fost identificate bunuri în patrimoniu care nu au fost cunoscute în timpul procedurii de insolvență, acestea vor intra de drept în patrimoniul asociaților**".*

Condiția de bază impusă de textul de lege pentru trecerea bunurilor debitoare în proprietatea asociaților, indiferent că ne aflăm înainte sau după închiderea procedurii insolvenței și radierea societății debitoare, o constituie așadar acoperirea integrală a creanțelor înscrise la masa credală.

În lipsa îndeplinirii acestei condiții bunurile nu vor putea trece niciodată în proprietatea asociaților/acționarilor.

Ipoteza închiderii procedurii și radierii societății debitoare presupune așadar, în cazul identificării ulterioare de bunuri, verificarea obligatorie a condiției acoperirii integrale a creanțelor, această verificare urmând a fi efectuată de către judecătorul sindic, în calitate de organ

de aplicare a Legii 85/2014, sub controlul căruia s-a desfășurat procedura de insolvență a debitoarei și care are competența de a dispune, dacă este cazul, cu privire la valorificarea bunurilor nou descoperite, în procedura insolvenței.

Reținem că dispozițiile art 176 alin 1 lit c din Legea 85/2014 au fost introduse prin intrarea în vigoare a acestei legi, anterior Legea 85/2006 nereglementând situația bunurilor identificate în patrimoniul debitoarei ulterior închiderii procedurii insolvenței și radierii societății debitoare.

Conform dispozițiilor art 133 din Legea 85/2006 "*Dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii falimentului și de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat: a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în proprietatea indiviză a asociaților/acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social; b) în toate celelalte cazuri, procedura se încheie numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuiri urmând a fi depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz*".

Opinăm că, prin introducerea în cuprinsul Legii 85/2014 a acestui temei de drept, în baza căruia asociații/acționarii pot solicita transmiterea bunurilor în proprietate ulterior radierii societății debitoare, legiuitorul a înțeles să dea în competența judecătorului sindic instituția trecerii bunurilor în patrimoniul asociaților, bunurile aparținând masei patrimoniale în întregul său, patrimoniu pe care judecătorul sindic are atributul de a îl gestiona integral, urmărind atingerea scopului procedurii prin valorificarea bunurilor debitoarei și numai după îndeplinirea acestui scop putând dispune trecerea în patrimoniul asociaților a bunurilor rămase.

Cum bunurile pretinse de asociați, deși au fost identificate ulterior radierii debitoarei, fac parte în continuare din același patrimoniu, patrimoniu ce a făcut obiectul procedurii de insolvență, acestea trebuie gestionate în continuare pe baza regulilor cuprinse în Legea 85/2014.

Noțiunea de patrimoniu este definită în cuprinsul art 31 Cod Procedură Civilă și de asemenea în cuprinsul art 5 alin 1 pct 5 din Legea 85/2014.

Conform dispozițiilor art 31 alin 1 Cod Civil "*Orice persoană fizică sau persoană juridică este titulară a unui patrimoniu care include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia*".

Potrivit art 5 lin 1 pct 5 din Legea 85/2014 " *averea debitorului reprezintă totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale, inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței, care pot face obiectul executării silite potrivit Codului de procedură civilă*".

Ca atare, toate bunurile și drepturile patrimoniale ale debitoarei ce aparțin în proprietatea acesteia la data deschiderii procedurii insolvenței sunt destinate, indiferent de momentul identificării lor, acoperirii integrale a pasivului debitoarei, neputând reveni asociațiilor dacă scopul procedurii nu a fost atins.

Conform prevederilor art 2 din Legea 85/2014 " *Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șanse de redresare a activității acestuia*".

Reglementând restituirea bunurilor identificate ulterior închiderii procedurii și radierii societății debitoare doar în cazul în care pasivul debitoarei a fost acoperit integral legiuitorul a extins practic posibilitatea achitării pasivului chiar după închiderea procedurii insolvenței.

Deși aplicabile, așa cum am arătat mai sus, dispozițiile art 176 alin 1 lit c din Legea 85/2014 nu prevăd totuși care este în mijlocul procedural prin care judecătorul sindic, investit cu o cerere de trecere a bunurilor debitoarei în proprietatea asociațiilor, poate dispune asupra acestora.

În lipsa unei atari reglementări, **opinam că instituția aplicabilă este și rămâne aceea a cererii de revizuire, instituție consacrată deja în practica instanțelor pentru situațiile în care în patrimoniul debitoarei sunt descoperite bunuri noi, judecătorul sindic procedând la redeschiderea procedurii și verificarea pe fond a condițiilor privind achitarea pasivului, dispunând dacă este cazul valorificarea bunurilor în procedură, iar după acoperirea integrală a masei credale bunurile rămase fiind transmise în patrimoniul asociațiilor.**

De lege ferenda, apreciem că în cuprinsul legii insolvenței poate fi reglementată o acțiune în restituirea bunurilor rămase după radierea debitoarei, acțiune care să permită judecătorului sindic ca, în situația achitării integrale a creanțelor anterior închiderii procedurii, să dispună cu privire la trecerea de drept a bunurilor în proprietatea asociațiilor fără a mai fi necesară redeschiderea procedurii, făcând aplicarea directă a dispozițiilor art 176 alin 1 lit c din Legea 85/2014.

Decizii de spetă. Practică judiciară:

1) Prin cererea formulată la data de 21.08.2023 petenții SSC și SER au solicitat instanței de drept comun să constate, pe calea unei proceduri necontencioase, faptul că le revine de drept în proprietate imobilul situat în Craiova, cartier Cernele, jud Dolj, reprezentând teren intravilan în suprafață de

1700 m², teren ce nu a fost identificat și valorificat în procedura insolvenței, rămânând practic în continuare în patrimoniul societății debitoare SC RI SRL, societate pentru care procedura insolvenței a fost închisă prin sentința civilă nr 199/23.03.2016 pronunțată de Tribunalul Dolj în dosarul nr 12121/63/2013.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art 527 și urm din Noul Cod de Procedură Civilă și Legea 31/1990.

Prin încheierea din 09.10.2023 pronunțată în dosarul nr 5046/63/2023 Tribunalul Dolj Secția a la civilă a respins cererea formulată de reclamant, reținând că societatea debitoare s-a aflat în procedura insolvenței în temeiul Legii 85/2006, dispunându-se închiderea procedurii insolvenței în temeiul art 131 din această lege, ca urmare a lipsei bunurilor din patrimoniul debitorului, nefiind aplicabile în cauză dispozițiile art 237 alin 13 din Legea 31/90 privind trecerea de drept a bunurilor în patrimoniul asociaților, întrucât dizolvarea și radierea societății menționate nu s-a dispus în temeiul Legii 31/1990.

De asemenea, instanța de drept comun a mai reținut că, pentru transmiterea prin efectul legii a unui drept de proprietate din patrimoniul fostei societăți comerciale debitoare în patrimoniul foștilor asociați, trebuie să fie respectată o cerință esențială și anume aceea a legalității, cerință ce nu este îndeplinită în speță, întrucât se ridică problema unei eventuale fraudări a intereselor creditorilor înscrși la masa credală în procedura falimentului societății debitoare, foștii asociați urmărind practic prin promovarea prezentei acțiuni să readucă în patrimoniul lor imobilul care nu a fost adus la masa credală în vederea achitării datoriilor pe care le-au acumulat față de creditorii, imobil care dacă ar fi fost identificat și adus la masa credală ar fi fost valorificat în vederea reparării echitabile și juste a prejudiciilor suferite de creditorii prin intrarea debitorului lor sub incidența insolvenței.

Împotriva acestei hotărâri reclamantii au declarat apel la data de 06.11.2023, arătând că încheierea este nelegală și netemeică, întrucât nu li se poate imputa vreo culpă în fraudarea intereselor creditorilor, reclamantii neascunzând bunul imobil din evidențele societății, identificarea acestuia fiind exclusiv atributul lichidatorului judiciar, din raportul întocmit de către practicianul în insolvență în cursul procedurii și validat de judecătorul sindic rezultând că nu există bunuri în patrimoniul debitoarei.

Prin decizia civilă nr 109/29.02.2024 pronunțată de Curtea de Apel Craiova a fost respins ca nefondat apelul formulat de reclamant, instanța de apel reținând că apelanților reclamantii în calitate de asociați ai debitoarei le revenea obligația imperativă de a depune la dosar informații privind existența bunurilor în patrimoniul debitoarei, conform art 28 alin 1 din Legea 85/2006, încălcarea acestei obligații atrăgând culpa apelaților în imposibilitatea valorificării bunului în procedură și achitării creanțelor înscrise la masa credală.

Astfel, fiind un bun aflat în patrimoniul unei societăți falite pentru care a fost declanșată procedura prevăzută de legea 85/2006 imobilul trebuia valorificat în procedură în vederea acoperirii creanțelor existente, putând trece în proprietatea asociaților conform legii insolvenței doar bunurile rămase după achitarea integrală a pasivului societății.

A mai reținut instanța de apel că, pentru bunurile aflate în patrimoniul debitoarei ce a fost supusă procedurii prevăzute de legea insolvenței rămase în proprietatea acesteia și ulterior închiderii procedurii rămân aplicabile prevederile instituite de Legea 85/2006, bunurile neputând trece în proprietatea

asociațiilor pe calea acțiunii necontencioase reglementate de art 527 Cod Procedură Civilă și nici prin aplicarea prevederilor art 237 din Legea 31/1990, aceste din urmă dispoziții privind alte categorii de societăți pentru care dizolvarea și radierea s-au dispus în baza legii 31/1990.

2) Prin sentința civilă nr 65/05.04.2023 pronunțată de Tribunalul Gorj în dosarul nr 1886/95/2022 s-a respins acțiunea formulată de reclamantul PD în contradictoriu cu pârâțul ONRC Gorj, având ca obiect acțiune în constatare.

Prin acțiunea formulată, reclamantul a solicitat se constate existența dreptului său de proprietate, dobândit ope legis, în calitate de fost asociat al SR SRL, asupra terenului și casei construită de acesta în orașul Novaci, jud Gorj, în temeiul dispozițiilor art 237 alin 13 din Legea 31/1990.

A reținut instanța că în prezenta cauză societatea SC R SRL a fost supusă dispozițiilor legii privind procedura insolvenței nr 85/2006, iar radierea acesteia a fost dispusă ca urmare a închiderii procedurii de faliment derulate, conform sentinței civile nr 576/20/07/2011 pronunțată de Tribunalul Gorj în dosarul nr 7152/95/2009.

În cadrul procedurii de insolvență, în baza raportului întocmit de lichidatorul judiciar s-a reținut că debitorul nu are bunuri și nu au fost identificate bunuri mobile sau imobile care să aparțină patrimoniului debitoare și care să poată fi valorificate în cazul procedurii de faliment.

Instanța de fond a reținut că procedura de dizolvare și lichidare nu s-a desfășurat în condițiile prevăzute de art 237 alin 13 din Legea 31/1990, acestea neputând fi incidente în cauză, ci valorificarea bunurilor din patrimoniul debitoare se putea realiza exclusiv prin aplicarea dispozițiilor legii insolvenței.

A mai reținut instanța că singura situație prevăzută de legea insolvenței în care bunurile din averea debitoare trec în proprietatea asociatului este cea reglementată de art 133 lit a din Legea 85/2006, respectiv în ipoteza în care creanțele au fost acoperite prin distribuirile făcute, cerințele acestui text nefiind întrunite, întrucât nu s-au acoperit creanțele înscrise la masa credală, procedura de faliment fiind închisă ca urmare a lipsei bunurilor din patrimoniul debitoare.

De asemenea instanța de fond a reținut că, în realitate, terenul și casa ce fac obiectul prezentei cauze,, nefiind înscrise în Cartea funciară și nici în evidențele contabile ale societății, au fost excluse de la urmărirea creditorilor.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul PD arătând că are un drept de proprietate asupra imobilului urmare a transmiterii dreptului de proprietate ope legis de la data radierii societății debitoare, bunurile trecând în patrimoniul asociatului unic conform dispozițiilor art 237 din Legea 31/1990.

A menționat apelantul că bunurile au fost dobândite de către societatea debitoare în urma unei proceduri de licitație, fiind adjudecate, însă urmare adjudecării nu a fost parcursă de către lichidatorul judiciar procedura publicității imobiliare prin înscrierea actului de adjudecare, respectiv al noului proprietar, în Cartea funciară.

Bunurile au fost ulterior vândute de către debitoare unei alte persoane care și a înregistrat bunurile ca fiind proprietate personală, societatea debitoare scoțând din evidența contabilă aceste imobile. După radierea societății debitoare, finalizată în cursul anului 2011 (respectiv în cursul anului 2022), atât vânzătorul cât și cumpărătorul au luat act de faptul că factura fiscală în baza căreia s-a transmis dreptul de proprietate nu reprezintă un act transativ de proprietate, motiv pentru care în toată această perioadă cele două imobile au rămas în proprietatea vânzătorului, respectiv a societății debitoare, fiind proprietatea asociatului odată cu radierea societății.

A arătat apelantul reclamant că, a promovat prezenta acțiune tocmai pentru a obține hotărâre judecătorească prin care instanța să constate transferul ope legis asupra dreptului de proprietate, în scopul perfectării de către asociatul unic a actelor de vânzare-cumpărare către numita RAF, cu respectarea prevederilor art 557 Cod civil.

Apelantul a menționat că transferul dreptului de proprietate a intervenit de drept, în condițiile în care, independent de manifestarea sa de voință, nu s-a parcurs procedura de valorificare a bunurilor în insolvență.

De asemenea, apelantul a arătat că, prin hotărârea pronunțată, instanța nu a judecat în fapt fondul, întrucât în cazul în care a reținut demersul judiciar ca fiind lipsit de fundament legal, trebuia să stabilească o eventuală inadmisibilitate a acțiunii și nicidecum respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În cuprinsul cererii de apel, apelantul a precizat că se impune interpretarea in extenso a dispozițiilor art 237 din legea 31/1990, în sensul că, deși societatea radiată a fost dizolvată cu lichidare, bunurile au fost înstrăinate anterior astfel încât acestea nu mai erau înregistrate în patrimoniul societății la data efectuării lichidării.

Prin decizia civilă nr 470/19 10 2023 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr 1886/95/2022 s-a dispus respingerea apelului formulat de către reclamant, ca nefondat.

S-a reținut în cuprinsul motivării, că apelantul nu îndeplinește condițiile impuse de Legea 31/1990 pentru a dobândi în proprietate bunurile societății radiate, întrucât persoana juridică al cărei asociat a fost, fusese radiată urmare a procedurii instituite de Legea 85/2006, mai exact în baza prevederilor art 131 alin 1 din lege.

Având în vedere că lichidatorul judiciar nu a prins la masa credală bunurile, solicitând închiderea procedurii insolvenței ca urmare a lipsei bunurilor din averea debitoare, s-a constatat că nu a fost atins scopul procedurii insolvenței, care are în vedere acoperirea pasivului debitoare și recuperarea de către creditorii înscriși la masa credală a creanțelor pe care le dețin față de debitoarea insolventă.

S-a reținut de asemenea, că temeiul juridic invocat de către reclamant, respectiv dispozițiile art 237 alin 13 din Legea 31/90 nu este aplicabil în speță, în condițiile în care radierea societății a fost dispusă în temeiul Legii 85/2006 privind procedura insolvenței, arătându-se că dispozițiile art 237 alin 13 din Legea 31/90 reglementează transmiterea bunurilor rămase în patrimoniul persoanei juridice radiate din registrul comerțului numai în condițiile alin 8-10, către asociați.

3) La data de 05.12.2019 revizuenta CII CN în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC EGC SRL a formulat cerere de revizuire a sentinței civile nr 1615/06.11.2013, pronunțată de Tribunalul Dolj în dosarul nr 10711/63/2018, solicitând admiterea acesteia, revizuirea sentinței, respingerea cererii de închidere a procedurii și trimiterea cauzei la judecătorul sindic în vederea continuării procedurii.

S-a arătat în cuprinsul cererii de revizuire că lichidatorul judiciar a formulat cerere de închidere a procedurii de insolvență în dosarul nr 10711/63/2018, ca urmare a lipsei bunurilor din averea debitorului.

Prin adresa din data de 02.12.2019 asociata ȚRI a notificat lichidatorul judiciar cu privire la faptul că în patrimoniul debitoarei se mai găsesc bunuri imobile a căror valorificare ar permite achitarea creanțelor către creditori și distribuirea sumelor rămase către asociații societății.

A susținut asociata că aceste active nu au fost identificate de către lichidatorul judiciar în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr 85/2006, ca urmare a faptului că debitoarea prin administratorul statutar nu a indicat unde se găsește bunul și nici valoarea sa nu a fost identificată în documentele contabile.

Au fost invocate în drept dispozițiile art 509 alin 1 pct 5 Cod Procedură Civilă și art 511 alin 1 pct 5 Cod Procedură Civilă.

Prin sentința civilă nr 14/13.01.2020, pronunțată în dosarul nr 8810/63/2019, Tribunalul Dolj a admis cererea de revizuire, a desființat sentința civilă nr 1615/06.11.2013 și a trimis cauza judecătorului sindic pentru continuarea procedurii.

Prin încheierea din data de 25.01.2023, pronunțată în dosarul nr 10711/63/2018**Tribunalul Dolj a admis o obiecțiunile formulate de creditoarea Primăria Craiova și a respins cererea lichidatorului judiciar de închidere a procedurii în temeiul art 133 alin 1 lit a din Legea 85/2006, acordând termen pentru continuarea procedurii, respectiv pentru ca lichidatorul judiciar să clarifice situația juridică și faptică a imobilului reprezentând teren situat în Craiova, jud Dolj.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs lichidatorul judiciar al debitoarei, solicitând pe fond respingerea contestației la raportul final ca lipsită de interes și nefondată și admiterea cererii de închidere a procedurii de insolvență a debitoarei în raport de solicitările făcute în raportul final.

A precizat lichidatorul judiciar că Municipiul Craiova nu mai are calitate de creditor al debitoarei întrucât creanța sa a fost achitată, astfel încât excepția lipsei de interes a creditorului invocată la fond a fost în mod greșit respinsă de către prima instanță.

De asemenea a arătat că, nefiind creditor, Municipiul Craiova nu putea formula contestație la raportul final, în care să invoce dreptul său de proprietate, calea procedurală pentru presupusa apărare a domeniului public neputând să o constituie procedura insolvenței din prezenta cauză.

Prin decizia civilă nr 160/26 10 2023, pronunțată în dosarul nr 10711/63/2018**/a2, Curtea de Apel Craiova a admis recursul formulat și a modificat încheierea din 25.01.2023 pronunțată de Tribunalul Dolj în sensul că a respins obiecțiunile formulate de Municipiul Craiova prin primar și a aprobat raportul final, admitând cererea lichidatorului judiciar, iar în temeiul art 133 lit a din Legea 85/2006 a dispus închiderea procedurii, atribuind în proprietate exclusivă numitului FAA, în calitate de moștenitor al autoarei ȚIR, asociat al debitoarei, terenul situat în municipiul Craiova, jud Dolj, dispunând radiera debitoarei din registrul comerțului.

În motivarea hotărârii instanța de recurs a reținut că, un creditor a cărui creanță a fost plătită integral nu mai poate participa la procedura insolvenței, chiar dacă acel creditor are calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură, respectiv a formulat cerere de creanță care a fost admisă, creditorul figurând în tabelul definitiv al creanțelor.

A menționat instanța de recurs că, legea insolvenței în vigoare la data deschiderii procedurii nu prevede expres încetarea calității de creditor îndreptățit să participe la procedura insolvenței și nu cuprinde prevederi care să dea posibilitatea modificării tabelului de creanțe corespunzător stingerii creanțelor, însă argumentarea se bazează pe considerente de natură procesual civilă, potrivit cărora creditorul a cărui creanță a fost satisfăcută nu mai justifică un interes pentru promovarea de cereri și participarea la procedură, scopul acesteia fiind atins în privința sa.

Mai mult, actuala reglementare a tranșat această problemă introducând o prevedere expresă ce stabilește că în cazurile de stingere a creanțelor, total sau parțial, se va proceda la modificarea corespunzătoare a tabelelor de creanțe (art 49 alin 4 și art 108 alin 2) și o prevedere expresă de încetare a calității de creditor îndreptățit să participe la procedură prin înlăturarea creditorului din tabelele de creanță (art 5 alin 1 pct 19 din Legea 85/2014).

Cu privire la aprecierea interesului creditorului Municipiul Craiova din perspectiva faptului că bunul imobil propus spre atribuire moștenitorului asociatului ar aparține Municipiului Craiova, instanța de recurs a arătat că interesul intimatei nu se poate justifica prin invocarea unui pretins drept de proprietate asupra imobilului debitoarei în această procedură, eventualele pretenții ale intimatei putând fi valorificate pe calea dreptului comun.

În consecință, instanța a admis excepția lipsei de interes invocată de lichidatorul judiciar și a respins obiecțiunile la raportul final, ca fiind formulate de o persoană lipsită de interes.

A reținut instanța de recurs că, potrivit probatorului administrat în cauză, bunul imobil este proprietatea debitoarei, dreptul de proprietate rezultând din hotărârile AGA depuse la dosar și actul adițional la contractul și statutul debitoarei, avându-se în vedere și Raportul de expertiză tehnică

întocmit în cauză, neavând relevanță din această perspectivă neînscrierea imobilului în Cartea funciară, dispozițiile art 565 Cod civil prevăzând că dovada dreptului de proprietate se face cu extrasul de carte funciară doar în cazul imobilelor înscrise în Cartea funciară.

Pentru aceste considerente instanța de recurs a admis recursul formulat și a modificat încheierea din 25.01.2023 pronunțată de Tribunalul Dolj, în sensul că a respins obiecțiunile formulate de Municipiul Craiova, prin primar.

Cu privire la cererea de închidere a procedurii insolvenței formulată de practicianul în insolvență, instanța de recurs a constatat că potrivit art 133 lit a din Legea 85/2006, dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuiri făcute, judecătorul sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii falimentului și de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoane juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în proprietatea indiviză a asociaților/acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social.

Constatând acoperirea integrală a tuturor creanțelor creditorilor, instanța de recurs a încuviințat cererea lichidatorului judiciar și a dispus închiderea procedurii falimentului, atribuind în proprietate exclusivă moștenitorului asociatului bunul imobil aparținând debitoarei, având în vedere că acesta a solicitat atribuirea bunului în materialitatea sa.